

PHẦN 6

Chuông yĩEn thoYĩ reo...

Bà Y i Skn nh@ máy:

- A lô!

- DY, cháu chào phu nhân! Cháu là Kimara yây Y!

- À! Tôi nhĩa r xi? DYo này chỉ khoi chí?

- Vâng! CŞm kn phu nhân Y! Phu nhân cÊng khoi chí Y?

- CŞm kn chỉ! Mà chỉ gÑ yĩEn thoYĩ ỹ n... có vì chuyEn gì nóa không?

- Ch·ng gi@ gì phu nhân! Hôm qua c±u Aoshima có yĩEn thoYĩ hÓ cháu là Minh Châu có ỹ n chUcháu không? Cháu th@ lo nên...

- À à, thì ra chuyEn này! Chỉ yên tâm yĩ nhé! Minh Châu chỉ Yc ỹ ná ng, vẢ muYĩn vài tiĂng ỹg h× thôi. Giá thì ù rxi.

- mç c v±y cháu hẢ lo rxi! Cháu chào Phu nhân!

Gác máy, bà Y i Skn thã phào...

Minh Châu yàng ỹ trong phòng gi»t ẽi.

Aoshima thì gió yúng lái hĩa, ngay sáng nay ỹ ỹ n công ty tiẢp nh±n công viỄc ỹ u tiên cĩa mình. Bà Y i Skn đẾ dàng nh±n th@ Aoshima hoàn toàn miỄn cmãng, cÊng phĩi thôi. Aoshima vŦn không thích công viỄc ỹ công ty nên suŦ thái gian qua ỹ lŦng tránh. Bậy giá, yùng mYĩ cái phĩi lao vào làm ngay. Minh Châu mYĩ cô gái xí l Y, phút chŦc trở thành ỹg l ỹc làm biẢn Ycon ng mã Aoshima.

Bà Y S kn r@ Yĩng Yc nhiên! Bà thã nh ±n Minh Châu là cô gái ỹp. Nhmng bà Ŧ tìm mà chma th@ yâu là yĩc m cuŦn hút cháu nYĩ bà mYĩnh mẢ ỹ n v±y.

Có lẢ..bà sẢ xem xét, tìm hiQũ thêm vẢ ph-m cách cĩa Minh Châu. NẤu nhm cô ta th±t sũ là ngmái tŦ thì cÊng có thç tác hp cho Aoshima. Ch Í sç Aoshima nh@ thái b×ng bYĩ thì khó xĩ cho bà quá! Dù th ỹ ỹnào yĩ nóa bà v̄ n không muŦn mình ỹ n thu«n lç đ ẽng Minh Châu.

Rái sa lon, bà Y i Skn ỹ n phòng gi»t ẽi.

Gõ nh¹/zhai ti²ng lên c³ĩa r⁴xi bà y⁵ y c⁶ĩa phòng b⁷m⁸ vào phòng.

- Thma bà...

Ph¹lá ánh m² t³ b⁴ n kho⁵ n c⁶ĩa Minh Châu, bà S⁷ kn⁸ ngó qua s⁹áo qu¹⁰«n... t¹¹@ c¹²ş y¹³ã gi¹⁴»t xong và s¹⁵áo qu¹⁶«n khô¹⁷ c¹⁸Êng ãi g¹⁹«n h²⁰Ã r²¹xi. Trong s²²ĩ ch²³ỉ còn hai chi²⁴Ã áo sk mi c²⁵ĩa bà.

- Cháu làm g¹«n xong r²xi nh³! Lát n⁴óa g⁵»p ta nói chuy⁶Ên m⁷Ýt lúc nh⁸é.

- Vâng S¹!

Minh Châu l¹É phép y²áp mà béng b³t y⁴ u lo âu. Li⁵Êu còn chuy⁶Ên gì n⁷óa? Không hi⁸Cu sao cô cí n⁹ km n¹⁰ lo âu th¹¹ ã này.

Ngày hôm y¹ó, Minh Châu sau khi rái nhà bà S² kn³ thì y⁴ã có ý liên l⁵yc v⁶B bà M⁷Ýc Thôn - Kimura, nh⁸mng r⁹xi e ng¹⁰ÿi nên th¹¹ôi.

í ng tr¹m² ng³ã ba j⁴áng, Minh Châu ch⁵·ng bi⁶Ã y⁷i v⁸Ã y⁹âu. Có l¹⁰Á cô y¹¹ ng nh¹²m v¹³y r¹⁴@ lâu, cho y¹⁵ ã n khi c¹⁶şm nh¹⁷±n j¹⁸nc c có nhi¹⁹Ã cái nhìn tò mò c²⁰ĩa khách b²¹Ý hành ngang qua.

Th¹ôi y²ành nh³m m⁴t j⁵n a ch⁶ân.

Minh Châu r¹Á theo con j²áng ng³m⁴c c v⁵Á trung tâm Tokyo. B⁶ây giá cô ch⁷ỉ m⁸lc có phép l⁹yc b¹⁰@ ng¹¹á xu¹²@ hi¹³Ên và bi¹⁴Ãn cô th¹⁵àng chi¹⁶Ã lá vô tri n¹⁷ụm bên v¹⁸Ê j¹⁹áng, trên th²⁰ şm c²¹Ókia. Ch²²·ng còn mu²³ ms«u m²⁴Ýn gì n²⁵óa.

Minh Châu cí y¹i, y²i mãi...khi y³ôi ch⁴ân m⁵Ó nh⁶ĩ không còn c⁷ @ n⁸Ủ n⁹óa và béng y¹⁰ói c¹¹xn cào, cô đ¹²ng l¹³ S¹⁴. Cách y¹⁵ó không xa có m¹⁶Ýt c¹⁷ĩa hàng bách hoá. Cô c¹⁸Õ b¹⁹m²⁰lc ã n y²¹ó mua m²²Ýt chi²³Ã bánh mì và chai n²⁴m²⁵lc u²⁶Œng.

V¹ĩ a n, Minh Châu v²ã ngh³ - xem nên y⁴i y⁵âu. Nh⁶mng y⁷ u cô cí ong ong và l⁸«n y⁹ u tiên cô m¹⁰Bth @ th¹¹± s¹²õ s¹³h¹⁴ĩ gi¹⁵ó a xí l¹⁶ S¹⁷.

Hai ch¹ân ê -m, Minh Châu ng²xi xu³Œng b⁴ ng y⁵á trong m⁶Ýt công viên nh⁷Ó sát bên j⁸áng.

Trái chuy¹Cn d²«n sang hoàng hôn và nhi³Êt y⁴ Êng xu⁵Œng th⁶@ hkn...Công viên nh⁷Ó này có l⁸Á ch⁹ĩ C¹⁰ ng¹¹m¹²ã ta y¹³i đ¹⁴ÿo vào bu¹⁵Ủ s¹⁶bm ho¹⁷»c cu¹⁸Œ tu¹⁹«n. Bu²⁰Ủ t²¹Œ v²²şng tanh.

Nh¹mng Minh Châu v²n ng³xi yên. Cô không tìm j⁴nc n⁵ ki⁶ C⁷ ã n thì y⁸i sao j⁹nc? Tr¹⁰ ái t¹¹Œ h¹²·n, càng l¹³ÿnh hkn. Cô m¹⁴ả túi xách l¹⁵ôi ra chi¹⁶Ã áo kho¹⁷ác dày r¹⁸xi m¹⁹»c vào. Bên trong y²⁰ã có áo len, v²¹±y mà v²²·n còn l²³ÿnh. Cô ng²⁴xi co ro l²⁵»ng l²⁶Á kh²⁷óc v²⁸B bóng mình in dài bên gh²⁹ ã y³⁰á. T³¹ÿi sao l³²ÿi ra ck s³³õ này chí? Cô có t³⁴ÿ

tình gì mà ông trái cí phÿ t cô phÿi chũu khÿ?...CÊng tÿi tên Aoshima yó. Bâi giá thì h³n v̄n nhĩn nhk rong chki. Còn cô thì...

Cô không nhìn th©y ánh yền pha cẽa mÿt chiẤc xe hki và d ñng l ÿi bên ãng. Ng má lái xe bmk xuŒng chÿy vào cã hàng bách hoá. Ít phút sau anh ta chÿy ra, b ng qua ãng, và vào công viên. ó chính là Aoshima.

Sau khi thoş thu±n vBbà n Ý, m»c bà và m½ng n cşn, bşo sÁnhá cşnh sát. Aoshima lao ngay ra xe ÿi tìm Minh Châu. Ruÿt gan anh nóng nhm h Ồ Lo l³ng và hŒ h±n! Giá nhm mà anh chũu suy ngh- và th±n trŒng hkn mÿt chút thì Minh Châu ÿã không bĩ ÿuÛ ra ãng th Ænày.

Vì a lái xe, Aoshima vã ngh - khş n ng Minh Châu ÿã ÿi ÿâu. Sau yó, anh quyẢ ÿ nh cí m Ýt ÿoÿn thì dũg l ÿi hŒ th m. May m³n nhìn th©y Minh Châu ÿi ngang qua.

Ấc cã hàng bách hoá, nhân viên bán hàng ÿáp ngay: “Có mÿt cô gái nhm anh tş ©y. Lúc chiẤu cô ta vào mua bánh và nmfc. Sau yó tôi th©y cô ta vào công viên kia kìa. Ch³c ng×i mÿt lúc thì ÿi r×i”.

Quay ra. Aoshima neho m³t nhìn qua...Tim anh ÿ p liên h×i, ÿúng là cô ©y! Không ai khác cş!

- Minh Châu!

Minh Châu ngmk lên, khuôn m»t nhoè nho½ nmfc m³t, toàn thân run l-y b-y vì lÿnh.

- Anh...

Hai hàm r ng cô va vào nhau lÿp cÿp. Cô không thçnói ÿnç nên lái n óa.

Aoshima ôm l©y cô:

- Anh xin lÿ em! Minh Châu? Vì anh mà em ra nông nÿ này Không sao ÿâu, tĩ ÿây sÁkhông ai íc hi Ấp em nóa ÿâu. Nào! Anh ÿn a em vẢ

...Khép cã phòng gi »t ẽi, Minh Châu ÿi lên phòng khách. Bà ¥S kn không có ã ÿó. Minh Châu ÿoán bà ÿang ã ngoài vmán! Cô ÿi ra.

- úng là bà ¥ i Skn ÿang ng×i trên xích ÿu.

- Thma bà...

- À, Minh Châu! Bà ¥S kn rái xích ÿu ch±m rãi ÿi qua h× cá. Dmáng nhm bà ÿang cân nh³c: - Cháu có biẤ vì ai mà cháu bĩ ÿuÛ ra khŒ nhà này không?

- DỖ...

- Rxi vì ai mà cháu ỉnç tr ã lỈ? ó là cháu nỈ cĩa ta! Th±t kĩa lỈ! ChỈ vài ngày thôi mà nó yã có tình cỉm vBcháu. Cháu ngh- sao?

- Thma bà! Cháu chỈ mong bà thmng, cho cháu ỉnç c tiẢp tíc làm viỄc. Cháu xin hĩa t ìnay s Ákhông Ễ bà và bà Morita gi±n yâu Ỗ!

- LỦ không phỉ do cháu! Ta biẢ tánh cháu ta mà. Nó luôn hành Ỉg theo ý mình. Cái thụng ngang bmfng Ỗ? Nhmng thôm nay nó yã thay ỖCh Ỗ nh±n Ỉ n công ty cĩa gia yình làm viỄc rxi. Nhá cháu Ỗ y! Ta cám kn cháu!

Minh Châu ng- n ngk. Th±t ra cô không rõ ràng bà nói vẢsõ thay Ỗtích c õc cĩa Aoshima vBv ỉ PhỖ khĩa vui mĩng! Minh Châu muỖ n phân tr±n vBbà Ễ bà không hiCũ l±m cho rọng cô có ý “trèo cao”. Nhmng bà ỖS kn không Ễ cô kíp mã miỄng.

Bà nói tiẢp ánh m³t mk màng và lấu lĩnh:

- Có khỉ n ng thu hút Aoshima nhm v±y, ta ngh- cháu phỉ hỈ tĩa nhóng gì yố, ho±c nki cháu có sõ Ỗ c biỄ nào yố Phỉ không?

- DỖ thma bà! Cháu chỈ là ngmĩa bình thmáng thoi Ỗ! Mong bà chỈ bõo thêm cho cháu.

- mç c rxi! Khiêm tỖn là mỈt trong nhóng ý c tính tỖ. Tuy nhiên ta muỖn ta và chúa sÁg±n gỄi Ễ Ỉg c ỉm vBnhau hkn. Này! Cháu ngh- sao vẢmón n Nh±t BỈn?

Minh Châu ngk ngác. Sao tĩa nhiên bà ỖS kn lỈ hỈ cô yĩẢu này nhỈ?

Minh Châu gĩa nh½cỦ dmfđ dái tai:

- DỖ... công phu và c±u kĩa nĩa, thma bà!

- NẤu bậy giá ta Ỉ nghỈ cháu hỈc n±u các món Nh±t thì cháu ngh- sao? Cĩ trỉ lái th±t lòng nhế!

- Thma bà. Cháu ngh là hki khó Ỗ i vBcháu, vì cháu còn ph ỉ làm nhóng viỄc khác. Hkn nĩa, cháu nghe nói nẤu hỈc thì Ỉ n hỈc ã trung tâm. Nhm v±y...

Bà Ỗ i Skn ph-y tay:

- Không có gì trĩa ngỈ yâu. ChỈ c±n cháu Ỉg ý, ta s ÁdỖy cho cháu.

Bà ỖS kn yã ngh- lỈ. i hoài cỄng mỄ, nhiẢu ngmĩa bỈn lâu ngày g±p lỈ cĩ gi ó rĩt bà Ễ tâm sõ khiẢn bà Phỉ mỄ. Thoi thì tĩbậy gi á thĩthay Ỗm Ỗ

chút. â nhà thmáng hkn, sỔng thÃ này sÁthú vĩ hkn. Nhân yây bà cÊng dÉ dàng tìm hiÇu vẢ Minh Châu!

Aoshima xÃp giÇy tá vào áo sk mi, cho t@ c§ vô ng n bàn, khoá lÿi c-n th±n r×i ý ng lên.

- Chào mÑ ngmá! Tôi vẢ trmfc nhé!

- Vâng! Chào c±u!

- Chúc c±u buỪ tÕ vui vç.

Aoshima mỈm cmá. “BuỪ tÕ vui vç á? mk ng nhiên là vui vé r×i!”.

Aoshima nBrÝ ng cravarte...Nhmg chma kÿp rái phòng thì cô nhân viên trởc ÿiÈn thoÿi vÝ vàng gÑ:

- Thma c±u, bà chẽ b§o c±u ghé qua phòng bà trmfc khi vẢ?

- Tôi biÃ r×i!

Aoshima, vào phòng làm viÈc cëa m½

LiÃc nhìn con trai, bà Lâm iẢn nói:

- Con sã so ÿn vẢ?

- Vâng! M½gÑ con có chuyÈn gì ÿ?

- ChiẢ nay con vẢ n ckm vBm ½nhé?

Aoshima tích Õ ngay:

- Con xin IÛ! Con yã hía v Bbà s ÁvẢ n ckm vBbà r ×i m½?

Bà Lâm iẢn s«m m»t:

- Hĩ Th ±t ra con muÕn tan sã là chÿy vẢngay vBcon bé ýo h§? M½không hiÇu con thích gì ã nó chí? Nó ch Í là...

- Con xin m^{1/2} - Aoshima ãn a tay lên và ng³t lái m^{1/2} - Chúng ta ã tho⁵ thu^{±n} rõ ràng r^xi mà! Hkn nóa ãy là công ty. Không nên nói chuy^{±n} riêng ã nki làm vi^{±c}. Chào m^{1/4}

Bà Lâm i^{±n} h^{±m} h^{±c} nhìn theo con trai. Tíc mu ^{±n} ngh^{1/2} ã mà ch[·]ng th^{±c} làm gì khác hkn ã^{±c}. Xem ch^{±ng} con trai bà ãy thích Minh Châu th^{±t} r^xi. Cái th^{±ng}... ãyng là ãi^{±n}! M^{±t} ã a con gái nh^m nó mà làm con dâu quí c^{±a} bà m[±] Không ã i nào! Bà nh[±] ã^{±h} b ãng m[±] giá không ^{±c} chuy^{±n} ão thành s[±] th^{±t} ã^{±c}. Nh ãng b^{±ng} cách nào?

Bà ch^{±ng} c^{±m}, ãoi may nh[±] ã... Xem ra ãy không ph^{±i} là v^{±n} ã ã n gi^{±n}? ^{±c} gi^{±i} quy^{±t} nó ãoi h[±] thái gian và c[±] ã[±]sách nóa.

Aoshima rái công ty là quên luôn thái ^{±c} c^{±a} m^{1/2} Anh th^{±y} th^{±t} d[±]ch^{±u}, tuy b^{±y} giá anh ph^{±i} nghiêm túc tuân theo ãi^{±n} ki^{±n} trao ã^{±v} ãm 1/2 Song, anh v^{±n} có m^{±t} ph^{±n} th[±]ng. Ít nh[±] thì c[±] bà n[±] ã và m^{1/2} ã u ch^{±p} nh^{±n} s[±] hi^{±n} hóu c^{±a} M^{±nh} Châu c^{±ng} nh^m quan h[±] tình c^{±m} c^{±a} anh v^{±c}ô.

Xe đ^{±ng} tr m^{±c} c^{±ng}, Aoshima toan xu^{±ng} mã c^{±ng} thì Minh Châu ã ch^{±y} ra. Cô mã r^{±ng} hai cánh c^{±ng} cho anh lái xe vào.

- Chào Minh Châu?..- Nhìn chi^{±c} t^{±p} d^{±c}ô khoác trên ng[±]á, anh h[±]. - Em ãng n[±] ã?

- D[±] v^{±ng}? - Minh Châu ãp: - Bà ãng chá anh cùng ãn ckm ^{±y}, anh vào nhanh ãi.

Nói xong cô t[±] ã ãi vào nhà.

Aoshima toan g[±] Minh Châu chá anh, nh^{mng} k[±] đ^{±ng} l ã. Anh c^{±n} ph^{±i} th^{±c} hi^{±n} m^{±t} vi^{±c} mà v[±] ngh- ã ãn trm^{±c} ãy ch[±] ã y ãn m phút. Anh b^{±n} di ã^{±g} g ã[±] cho m^{±t} công ty d^{±ch} vé ãi^{±n} t[±]

- A lô? Ngày mai các anh ã ãn nhà chúng tôi kh[±]o sát l^{±p} ã t h[±] th^{±ng} c^{±ng} t[±] ã^{±g} nh[±]! V^{±ng}! ã ã chỉ là.... v^{±ng}, c^{±m} kn?

G[±] xong, Aoshima m^{±m} c[±]á m^{±t} mình.

Ngày mai bà c^{±a} anh s^{±ng} ãc nh^{±n} l^{±m} ãy! Ph^{±i} v^{±y} thôi. Anh không th^{±c} b^{±t} Minh Châu c[±] m [±] khi anh ãi và v[±]thì b[±] ã công vi^{±c} mà ch^{±y} ra m^{±c} ã^{±ng} ã^{±c}.

ãi vào nhà, Aoshima ã^{±h} v[±] ã phòng mình c[±] c^{±p} sách và áo vest nh^{mng} ngang qua phòng ãn, anh nghe ti^{±ng} c^{±a} bà Ph^{±n} n^{±n}:

- Nó làm gì mà r[±] ã ã ãi á ch[±] ã[±] vào nhà v^{±y} k[±]?

Aoshima khÁh³ng giÑng r×i vào phòng n vBn é cmá vui v_l trên môi:

- Cháu vAr×i yây Ỡ!

- ỉ ! Rũa tay r×i cùng n ckm nào.

- Vâng! - Aoshima Ỡ c»p da lên chiĂc ghĂtrỔng, cã áo khoác v³t lên thành ghĂ Nhìn mâm ckm Ỡ y³p thí c n, anh xuýt xoa: - Chà nhiĂu thíc anh quá! Bà ki! Bà b³t Minh Châu vào bĂp suỔ ngày nay hã bà?

Bà Ỡ i Skn lĩm ³t:

- Cháu ngh- bà cẽa cháu có thỠ bóc lỠt síc lao Ỡg c ẽa cô bé xinh x³n và hiĂn lành thĂnày m?

BỔ rỔ vì bĩ bà Ỡi guỔ trong bẻng. Aoshima cmá xoà:

- DỠ! mk ng nhiên cháu không ngh- nhm vey r×i! Chĩ Ỡi...Minh Châu còn làm nhiĂu mà còn n@ bao nhiêu là thíc n thĂnày...

Bà Ỡ i Skn ngó Minh Châu trách nh½

- Cháu thỠ chma? Cháu ớ ôm Ỡn làm cho nhi Ău. Bậy giá thì Aoshima nó báo ta khiĂn cháu v@ v\$ Ỡ y!

Minh Châu nh½nhàng nói vBAoshima:

- Xin anh Ỡ ng nói vBbà c é nhm thĂ TỠi tôi thích nên làm nhiĂu mỠt chút, không có v@ v\$ gì yâu.

Aoshima gi\$ l\$:

- Anh chĩ yua thôi mà. Anh cÊng biĂ là em r@ kho; mB làm Ỡng c nhiĂu viỄc nhm vey. Nhmg nói trmB nhẽ! Nhãmai m Ỡ em Ỡ Ễnh thì Ỡ ng trách anh.

Bà Ỡ i Skn h³ng giÑng:

- E hèm! Chúng ta cùng n ckm chí!

Aoshima lau tay vào chiĂc khan m³c bên cỠnh lavabô r×i b\$o Minh Châu cùng ng×i vào bàn vBmình.

ã hkn tu«n qua, Ỡ u Ỡ n mỦ ngày mỠt bóa, nhmg Minh Châu v̄n chma thỠ tở nhiên khi ng×i n cùng vBbà Ỡ i Skn. Dù ánh m³t và cách chuyỄn trò bà dành cho cô g«n gỄi hkn trmB.

- Này Minh Châu! Em yã nh±n th©y nét ý c trmng gì trong các bóa n cẽa ngmá Nh±?

Minh Châu rét rề nhìn bà ¥S kn. Bà khÁg± ý u khích IẾ

- ỉ ! Ta cÊng chma kÿp hÓ cháu câu ýó.

- D¥... nét ý c trmng nỮb± là trong các bóa n h«u nhm ph§ có nm¦ tmlng và rong biQh.

- Ö! Em hay quá!

- Áoshima! Bà ¥ i Skn nh³ c nhã: - Ít lái mÝt chút không là x@ yâu.

- Bà ki! Cháu th± lòng mà.

Bà ¥ i Skn chếp miẾng:

- Lúc này cách n m»c cẽa cháu trông th± chóng ch¥c nhmng nói n ng thì sao mà còn tr¿ con thÃkhông biẢ.

Aoshima kêu lên:

- Bà quá lái r×i! Cách nói chuyỄn cẽa cháu sao có thẢ là tr¿ con ÿng ch í?

Bà ¥ i Skn khôn ngoan tranh thẽ ÿg mình:

- Cháu hÓ Minh Châu kh³ c rõ mà.

Aoshima nhìn Minh Châu, ÿnk ng nhiên trong trmáng hợ này cô ph §i ÿg tình vBbà ¥S kn.

MÝt bóa ckm ngon trong b«u không khí ©m áp và vui v¿. Còn ýôi chút e dè nhmng Minh Châu không th©y bà ¥ i Skn là ngmá lỖnh lòng và khó kh n, cách biỄ nóa.

n ckm xong, Aoshima dẢnh dành, ý muỖ giúp Minh Châu rã chén, nhmng cô nh±nhàng tíchỖ i. ThẢ là Aoshima lên g»p bà nÝ:

- Bà ki! TỖ nay bà cho phép cháu và Minh Châu ýi chki nhẽ bà?

Bà ¥ i Skn liẢ cháu, mát m¿:

- Cháu ngoan ngoãn và phép t³c nhm thẢtìbao giá v ±y?

Aoshima ngmng:

- Bà... lỖi thẢr×i.

- mẹ c rxi. Nhmng bà cóyi.Ấu này phñi lmu ý cháu ỹ y.

- Vâng! Bà nói yi ỹ!

Bà ỹ i Skn tít Ỗn:

- Bà yêu c«u cháu nên th±n trÑng và suy ngh- chín ch³ n trmfc mỦ hành ỹg cẽa mình. ỹ ng làm tỪn thmkg Minh Châu. NẤu không th±t tâm thì chñnên xem con bé là trò ỳua, cháu nhñh m?

- Vâng! Cháu nhñmà bà!

Trmfc khi vẢphòng mình bà d»n thêm:

- Cháu nói vBMinh Châu ỹ i. Hai ỹ a nhñ ỹ ng vẢmu Ỗn. Nh³c nó ỳem theo áo ngoài ỹ y.

Aoshima dỖ lia, hñ hã tìm Minh Châu ngay.

Cô vã úp chi Ầ ỹ cu Ỗ cùng vào sòng chén, Anh níu tay cô kéo vẢphòng.

Minh Châm rút tay ra, kêu lên:

- Anh làm gì v±y?

Aoshima cmá c:

- Anh làm gì em thã bi Ầ rxi mà. Còn hỐ chi nóa? Chu-n bĩ ỹi! Nhñmang theo mantau nhé! Anh vã h Ỗ và bà ỹg ý cho hai ỹ a mình ỹi chki rxi.

- Ôi trái! - Minh Châu b±t lên mỖt câu tiẦng ViỄt: - Th±t là tíc không ch ỹu ỹnç mà.

Aoshima dí d í tay, khoái trá:

- Rxi nhé! Em Ỗi vi phỖm nguyên t³c rxi nhé? Nhmng kÇtủbây gi á anh phñi nghiêm hkn mB ỹnç c. Nh© ỹh em ph ãi cho anh biẦ em vì a nói gì anh?...Nói nhanh lên nào!

Minh Châu mím môi:

- Không có gì quan trÑng c.

- Hy vÑng không phñi là em m³ng anh chí?

Cô l³c ỹ u, tìm cách tránh "hình phỖt":

- Không có ỳau! À ỹi chki thì ỹi? Tôi sẢchu-n bĩ. Anh ra ngoài chá nhé!

Aoshima khÁl³ c ỹ u:

- ỉ ng nhm v±y! Anh không dÉ bĩ dé khĩ yâu. Bậy giá em hãy chu-n bĩ chũu phÿt yã.

Anh nhìn cô ỹ m ỹuỒ... Minh Châu luỒng cuỒng. Kä Ỉ! Hình nhm Aoshima có phép thu±t, Ỡi sao mỦ l«n thÃ này, Minh Châu Ỉĩ cợm th©y luỒng cuỒng. Nhmg tay chân tã nên véng vẢ lóng ngóng ý ngh- kháng cõ bay ỹi xa hkn cây sỒ Cĩ v ±y, trái tim cô run lên, nhĩp ỹ p không còn chút bình thmáng, cô ngã vào vòng tay Aoshima, ngoan ngoan nhm con mèo nhỒ Mũi anh hôn cô n×ng nản mà tĩt Ồn nâng niu. Vòng tay khép ch»t mãi...

Anh tở nhẽ vBlòng t ỉnay ph ỉi gió ch»t cô bên mình.

Anh cĩ mãi n ỳn nĩ bên tai cô:

- Nói anh nghe ỹi mà Minh Châu! ó là nhóng câu gì v±y?

Cô ỳành phỉi giỉi thích:

- Ỡlo Ỡi là. "yáng ghét!" "bõc tíc quá ỹi thôi!" vân vân và vân vân.

Anh c³n nh½vành tai cô:

- Em x@u nha! Rõ ràng anh yáng yêu v±y mà bợo là yáng ghét! Phỉi phÿt thêm mB ỳnç.

Minh Châu né tránh mũi anh và thỒ thã dài.

Aoshima không Ỉĩ, hét h̄ng:

- Em làm sao v±y Minh Châu?

Cô c³n mũi:

- Chúng ta yáng làm gì thÇ này hã Aoshima?

Aoshima cmá cmá:

- À, hình nhm ngnã ta gÑ là I love you?

- Anh yêu em m? TỠi sao?

- Có nh@ thiÃ phũ trş lái em ngay bây giá không? Mà anh yã nói vẢ tính cách cẽa anh cho em nghe rxi thì phũ? NẤu nhm lý gũ hÃ thì dài dòng l³m! Em cÊng y ng nên ngh- ngũ nhiẢ u.

- Nhmg em @ lo, rxl chúng ta sẢ yi y n kÃ quş gì yây? Em còn bao nhiêu viÊc ẽ làm. Anh thã bi ỹ nhm vey mà.

Aoshima g±t y u:

- ỉ , anh biẢ, và anh muỒn nói vBem là anh s Ắ giúp em thõc hiÊn nhõng viÊc ẽ. Em tin anh yi Minh Châu? Chúng ta sẮ có kÃ quş tÕ yz p, vui vj.

Anh c«m tay cô ỹn a lên môi hôn rxi y t nki ngõc mình. Nki trái tim anh yàng y p nhĩp mỖnh má Tay còn lỖi anh tìm vĩ trí trái tim cô.

Châu rùng mình, ngmã cô tũ đmg nóng ran. Cô g³ng gmçng chỔng y :

- Anh bşo yã xin phép bà cho chúng ta yi chki mà.

- Nhmg bây gã anh lỖi lmã yi quá!

Minh Châu chệ nhìn th ẽ chiẢ di yg c ẽa anh nh@ nháy yền và báo rung.

- Anh có yiÊn thoỖi kìa?

Aoshima miÊn cmãng nh±n cuÝc gÑ.

- Thì ra là thụng bỖn trong nhóm.

- TB yây chki yi Aoshima!

- Xin lỮ! Hôm nay mình b±n rxi.

- DỖo này c±u chki x@ l³m nha! – Anh bỖn trách cí: - Có ỹnç cô b Ỗn gái ngoỖi quỖc xinh yz p thì chia tay hÃ thşy mÑ ngmã.

- Quá lái rxi ẽ y nhé! Mình b±n viÊc th±t mà. Nay mai có thái gian mình sẮ liên lỖc vBi các c±u. TỖm biÊ.

D±p máy, AoshimY kéo Minh Châu y ng lên theo mình:

- Nào, chúng mình yi!

- Ắch Ủ các bỖn cẽa anh à?

- Không! BÑ hÑvã réo anh, nh mng Ồ nay anh chí muỒn yi vBem thôi!

Cô khoác áo mantau bên ngoài bY Jean, r xi theo Aoshima rái biỄ thổ. Anh cÊng m»c qu«n Jean áo pull tay dài và khoác ngoài là chiẢ áo da.

i song song bên nhau, chỔc chỔc Minh Châu trÝm liẢ nhìn anh. Có lÁ anh Phậi cao g«n mét tám. n m»c nhm vey trông anh th±t khoç, kho³n và lĩch lẫm. Khác xa nhóng ngày ỹ u, ngỪngáo nhm mYt gã sỔng lang thang không nhà cũ, vô nghẢnghiẾp:

Aoshima vòng tay siẢ nh½zeo lmg cô:

- Sao nãy giá liẢ nhìn anh hoài v±y?
- Không sao c§.
- Em nói dỔ rxi. Anh có thÇyoán ỹnç em ỹang ngh- gì, ch³c yó.
- Tõ tin ghê há!

Dng l Ỗi, Aoshima xoay Minh Châu cho Ổdi Ễn vBmình. H Nỹ ng sát vào nhau Minh Châu ngmng ngừng nhích lui nhmng Aoshima không ỹ ng ý. Anh gió ch»t l©y cô:

- Ta cmç vBnhau nhé.
- Cmç? Cmç thẢnào?
- NẤu anh yóan ỹung thì em thua và phậi làm theo ý anh! OK?
- CÊng ỹnç! Em không tin là anh ỹung.

- Thì cí th ãxem. - Aoshima ranh mãnh: - Không ph ậi lúc này mà trmfç yâp ít lâu anh ỹ c biẢ.MỦ l«n em trÝm nhìn anh nhm vey là em ỹang biÇu lÝ số hài lòng. Anh nhm thẢ này r© ỹ½ p Ổv Bẽm! Em m ãng vì anh ỹã bó lB vÓ thái trang béi b»m trmfç kia. ỹng quá phậi không nào?

Minh Châu cúi nhìn xuỔng nhmng Aoshima ỹ ng quá g«n nên cô không thÇ nhìn ỹnç m Ễi giầy mình. Cô chí th©y khoşng bẻng ph·ng trong lB áo pull tr³ng và sç th ³t lmg to bñn, ngay ỹ u khoá có yính mYt viên h×ng ngỂ r© ỹ½ p.

Th±t kã lỖ! B© ỹg ngôn ngó , khác xa vẢ phong tẻc t±p quán. ỹ v±y mà lỖi g»p nhau ã suy ngh-, c§m nh±n.

- Này! Hãy thã nh ±n ỹã thua ỹi chí!

Minh Châu cmã, déi m»t vào ngốc anh. ỹ m áp, hmkng vĩ yàn ông thkm tho, dẾchũ.

- Vâng! Em thua! Bây giờ thì em phải làm gì cho anh đây?

- Hãy nhìn anh!

Cô đứng lên. Từ từ, Aoshima từ từ cúi xuống Ông, anh thì thào:

- Anh thích nhìn em thế này! Anh thích nhìn bên em, nhìn hôn em! Suốt ngày làm việc đã công ty nhúng anh toàn nhìn anh em. Hay là mai mời anh xem em theo cùng?

- Anh đừng nói linh tinh. Em đi theo bên anh suốt ngày làm gì chỉ? Em còn bao nhiêu là công việc đã nhà. Vậy đi, anh đừng quên anh phải làm thêm nữa công ty nữa. Đó là chuyện của anh mà.

Aoshima làm bối rối dài dằng dặc:

- Ôi! Chán chết!

Minh Châu phì cười:

- Đừng nhúng nữa mà, đi anh!

- Ừ! Em không biết nữa chỉ?

Minh Châu lúc này đi bên anh nhìn anh choàng tay về phía này thì còn biết sao nữa? Cô thì tính toán, cứ thế đi! Cô sắp công việc làm cho mình chỉ và giờ cho quan hệ bạn bè cũng nhúng bà này kia nữa vui vẻ đi nữa. Mọi việc xuôi xuôi thì bình thường ba sắp đi đi rồi.

- Minh Châu này!

- Dạ?

- Anh và nhà chuyện này! Dạ sao anh có nói về bà Mỹ Thôn? Là ai vậy?

- Là... trái. Anh còn hỏi gì? Bà Mỹ Thôn là chủ thân quen với gia đình anh mà.

- “Mỹ Thôn” Tên Việt Nam, họ gì? Ở nhà anh quen biết em là người Việt hay không?

Minh Châu trả lời:

- Ôi, em quên mất! Là bà Kimura đây! Bà này bộ chó Kimura dịch ra chó Hán là Mỹ Thôn. Phải rồi! Tên anh nghe-a chó Hán là gì nhỉ?

- Tên anh ©y à? Ao ngh-a là xanh, shima ngh-a là § o. Nghe nói hxi yó m½ anh mk nh»t ỹnc bông hoa sen trên § o nhÓ xanh ng³t màu cÓ Anh là bông sen duy nh© trên yó. ThÃnên anh mßmang tên là § o xanh.

- À, nÃu v±y...tiÃng ViỄt gÑ anh là Thanh §.

- Thanh - § à? Nghe hay hay ch í. Timai em g Ñ anh là Thanh Ñ ỹi!

Minh Châu ng«n ngĩ

- Có lÁ..không Ủi l³m! Em sủà và m ½anh sÁph±t ý!

- V±y thì hãy gÑ vào nhóng lúc chí có hai chúng ta thôi! Nhé? Không chí thÃ em hãy chí anh cách viÃ tên Thanh § o bụng tiÃng ViỄt nóa ©y!

- mç c rxi, em ỹg ý!